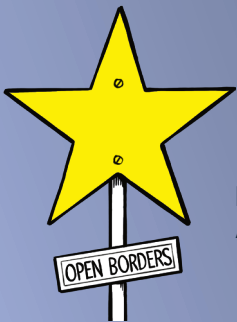

FRÅN KYLAN I NORR TILL EU-VÄRMEN

Vägen till och nyttan med det
nästan 30-åriga medlemskapet
i EU för Finland.

Nils Torvalds
Alexander Lång

AGENDA
TANKESMEDJAN • AJATUSHAUTOMO

FRÅN KYLAN I NORR TILL EU-VÄRMEN

Vägen till och nyttan med det
nästan 30-åriga medlemskapet
i EU för Finland.

TANKESMEDJAN AGENDA 2024

978-952-7273-46-3 (TRYCKT)

978-952-7273-47-0 (PDF)

GRAFISK LAYOUT OCH OMBRYTNING: LINDA PÅHLS, BERTILLS & JUNG

ILLUSTRATIONER: SEBASTIAN DAHLSTRÖM

Nils Torvalds och Alexander Lång

AGENDA

2024

Om skribenterna

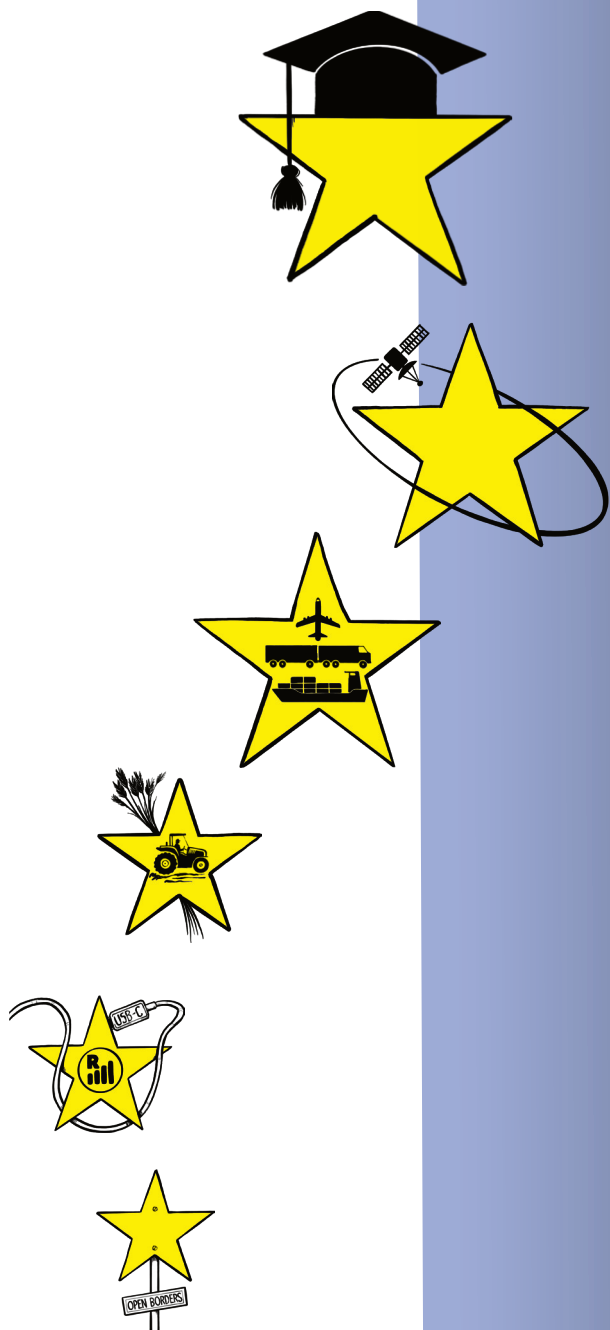
Nils Torvalds

är Svenska folkpartiets Europaparlamentariker sedan 2012 och har innan det fungerat som utrikeskorrespondent och journalist på Rundradion. Han avslutar sitt värv i Europaparlamentet 16.07.2024 och kommer att bli författare och skribent på heltid efter det.

Alexander Lång

(pol.mag.) är kontorschef för Svenska folkpartiets kontor i Bryssel och har jobbat i Europaparlamentet sedan 2017 i Nils Torvalds stab med rådgivande och lagstiftande uppgifter i budget-, miljö-, klimat- och industripolitiken.

Innehållsförteckning

- 3** Inledning
- 5** De första stegen mot en integration i den europeiska gemenskapen togs under kalla kriget
- 11** Fördelarna Finland haft av EU-medlemskapet
- 15** Från böjda gurkor till en standardiserad telefonladdare
- 19** Svenska folkpartiet i Europaparlamentet och Nils Torvalds tolvåriga värv i parlamentets korridorer och mötesrum.
- 23** 30 år av Finland och EU
– uppkomsten av en europeisk identitet

INLEDNING

Finlands EU-medlemskap sträcker sig över nästan tre årtionden, men europeisk politik och samhällsutveckling är aldrig statisk. Det är en ständig process av anpassning till nya utmaningar och möjligheter. För Finland är det avgörande att vara aktivt involverad i dessa förändringar, både för att skydda sina egna intressen och för att forma Europas gemensamma framtid.

Genom att vara en del av EU deltar Finland i en demokratisk gemenskap där besluten tas gemensamt. Att aktivt fortsätta med att delta och påverka EU:s beslutsprocesser är av yttersta vikt för att säkerställa att utvecklingen också ger Finlands perspektiv på världen och att våra värderingar och villkor beaktas på bästa möjliga sätt.

Ekonomisk och politisk stabilitet är grundläggande för Finlands välfärd, och EU-medlemskapet har spelat en avgörande roll för att säkra detta under de senaste årtiondenas många kriser.

Att fortsätta vara en del av den europeiska gemenskapen är därför nödvändigt för att säkerställa ekonomisk tillväxt och politisk stabilitet.

Solidaritet och samarbete är kärnvärden inom EU. Som medlem deltar Finland i en gemenskap som strävar efter fred, säkerhet och välfärd för alla sina medborgare. Genom att arbeta tillsammans med andra EU-länder kan Finland möta gemensamma utmaningar och främja gemensamma värderingar för att skapa en tryggare och mer välmående framtid.

DE FÖRSTA STEGEN MOT EN INTEGRATION I DEN EUROPEISKA GEMENSKAPEN TOGS UNDER KALLA KRIGET

Efter krigsslutet 1944–1945 stod Finland inför många nya situationer. Dels hade vi varit tvungna att göra stora landavträdelser, dels stod mycket i ruiner och mycket människolidande hade genomlevts. Finland avträdde cirka 11 procent av sin landyta till Sovjetunionen enligt vapenstilleståndsavtalet som undertecknades vid slutet av fortsättningskriget. Detta område inkluderade hela Karelska näset och delar av Salla och Petsamo. Cirka 400 000 finländare, främst från dessa områden, tvingades att flytta till andra delar av Finland på grund av avträdelserna. Detta var en av de största folkomflyttningarna i Finlands historia och hade en betydande inverkan på människors liv och på Finlands demografiska landskap.

Tiderna var alltså svåra och Finland uppfattades av många i väst som ett land på glid in i den sovjetiska intressesfären. Ovetskap och oro kännetecknade åren vi hade framför oss. Efter fredsavtalet i Paris stod det dessutom klart att vi skulle betala ett stort krigsskadestånd till Sovjet. Det krävde mycket av vårt folk och av vår nationalekonomi, men det bidrog samtidigt också till återuppbyggnaden av vår industri.

Marshallplanen framlades i sin ursprungliga form som ett öppet program för att rädda Europa.

Sovjetunionen backade ut ur erbjudandet eftersom det hade förutsatt en öppnare marknad. Finland blev därmed utanför Marshallhjälp och den amerikanska återuppbyggnadsplanen för Europa. Orsakerna låg delvis i att vi hade slutit ett eget vapenstilleståndsavtal med Sovjetunionen men också för att det ansågs politiskt komplicerat för Finland att dra nytta av Marshallplanen, eftersom det begränsade Sovjetunionens intressen och därmed riskerade att förvärpa de redan ansträngda relationerna mellan Finland och Sovjetunionen.

Finlands industrialisering och handel med utlandet under efterkrigstiden var en betydande drivkraft för landets ekonomiska tillväxt och utveckling. Efter andra världskriget genomgick Finland en period av snabb industrialisering och modernisering, där landet gick från att vara ett huvudsakligen agrart land till att bli en industrialiserad nation.

Något som hämmade utveckling och industrialisering var förstås det politiska läget, men också det att Finland skulle betala 300 miljoner dollar i krigsskadestånd åt Sovjet. Detta skadestånd erlades dock på rekordtid och de sista betalningarna skedde 1952.

Under denna period investerade Finland kraftigt i sina industrier, särskilt skogsindustrin, metallindustrin och elektroniksektorn. Skogsindustrin, inklusive pappers- och massaindustrin, blev en av Finlands viktigaste exportsektorer och bidrog till landets ekonomiska tillväxt. Metallindustrin, särskilt tillverkning av stål och metallprodukter, spelade också en betydande roll i Finlands industriella utveckling.

Krigsskadeståndet hade trots den här utvecklingen bundit oss ekonomiskt till Sovjet, och landet blev därmed vår viktigaste handelspartner vilket var mycket ovanligt för ett icke-socialistiskt land. Det var endast Finland och Västtyskland som upprätthöll så omfattande handelsrelationer med Sovjetunionen.

Clearing-handeln mellan Finland och Sovjetunionen var en viktig del av den ekonomiska relationen under efterkrigstiden. Clearing-handel innebar att två länder bytte varor och tjänster utan att använda sig av konvertibla valutor som dollar. I stället för att betala varandra i vanliga valutor, använde man sig av ett handelsavtal och avräkningskonton för att balansera transaktionerna.

Under den här perioden anpassades en del av våra ekonomiska och industriella strukturer efter Sovjetunionens behov, särskilt när det gällde exporten av finländska skogsprodukter och import av sovjetiska råvaror och energi. Clearing-handeln gjorde det möjligt för Finland att exportera skogsprodukter och andra varor till Sovjetunionen, som betalade för dem genom vår import av sovjetiska råvaror.

Den här formen av handel innebar både fördelar och nackdelar för Finland. Å ena sidan tillät clearing-handeln Finland att upprätthålla en viktig handelsrelation med Sovjetunionen och exportera sina produkter till den sovjetiska marknaden. Å andra sidan var Finland beroende av Sovjetunionen för vissa viktiga råvaror och energikällor, vilket gjorde landet sårbart för förändringar i det geopolitiska landskapet och sovjetiska politiska beslut. En del av industrins värdekedjor bands därmed upp till teknologiska nivåer, som inte höll internationell standard.

Clearing-handeln fortsatte att vara en betydande del av Finlands handel med Sovjetunionen fram till Sovjetunionens upplösning 1991 och återgången till mer konventionella handelsformer. Efter Sovjetunionens kollaps diversifierade Finland gradvis sina handels- och sina ekonomiska relationer med andra länder, både inom och utanför Europa.

Integrationen av Finland i den globala ekonomin ökade alltså under efterkrigstiden men banden till Sovjetunionen var mycket starka och påverkade randvillkoren för Finlands utveckling.

Trots det skedde små framsteg i västintegrationen, dels när Finland blev medlem i Nordiska rådet och FN år 1955, dels då Finland blev medlem i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) 1961 genom Finefta-associeringsavtalet. Dessa band stärktes 1973 då Finland ingick ett frihandelsavtal med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EEG) och till sist blev fullvärdig medlem av Efta 1986.

Åtgärderna bidrog till att främja handel, investeringar och ekonomisk samverkan mellan Finland och andra länder, vilket ytterligare stimulerade landets industriella tillväxt och utveckling samt var viktiga steg mot ett EU-medlemskap. Hela den ekonomiska utvecklingen kan ses som en starkt bidragande

faktor till en i början försiktig och gradvis integration. Finland påverkades också starkt av neutralitetspolitik och fenomenet som kallades finlandisering och som var en del av det kalla krigets omständigheter.

Finlands väg till EU efter kalla kriget var alltså en följd av en gradvis utveckling och anpassning som sträckte sig över flera årtionden alltsedan början på 1950-talet. Efter att ha upprätthållit en politik med neutralitet under kalla kriget, började Finland närma sig västliga institutioner och partnerskap efter Sovjetunionens upplösning. Några aspekter och händelser påverkade särskilt vägen mot ett EU-medlemskap, också under det så kallade kalla kriget.

Det första stora steget var det så kallade EES-avtalet, det vill säga avtalet om hur vi deltog i det europeiska ekonomiska samarbetet. Redan på 1970-talet hade Finland etablerat nära ekonomiska band med Europeiska gemenskapen (EG), särskilt genom ett avtal om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Avtalet gav Finland förtroendefulla relationer med EG och understödde en gradvis integration i den inre marknaden.

Avtalet ledde till möjligheten att ansöka om ett medlemskap relativt snabbt efter Sovjetunionens kollaps 1991. Diskussioner om Finlands möjlighet att gå med i Europeiska unionen inleddes därmed. I mars 1992 ansökte Finland officiellt om medlemskap. Ansökan var föremål för en omfattande förhandlingsprocess där Finland måste anpassa sina lagar och institutioner till EU:s normer och standarder.

Förhandlingar om medlemskapet var alltså en process som krävde rätt mycket förändringar men också tid. De egentliga förhandlingarna om Finlands EU-medlemskap inleddes 1993. Den så kallade acquisen (tillämpningen) innebar att Finland måste anpassa lagstiftning och regleringar till EU:s regelverk inom olika områden såsom handel, jordbruk och miljö. Det var en omfattande process som krävde stora reformer inom många sektorer av det finska samhället. Efter förhandlingarna hölls en folkomröstning om EU-medlemskap i Finland i oktober 1994. En majoritet av finländarna röstade för medlemskap, och Finland blev en fullvärdig medlem av Europeiska unionen den 1 januari 1995. Efter att ha gått med i EU fortsatte Finland att anpassa sig till unionens strukturer och lagar. Landet har också aktivt deltagit i EU:s politik och

institutioner, och har haft till och med tre framgångsrika perioder som EU:s ordförandeland.

Den tidigare finlandiseringen hade en betydande påverkan på Finlands väg till EU efter kalla kriget. Begreppet finlandisering refererar till den politiska doktrinen där Finland, under kalla kriget, förde en politik som syftade till att undvika konflikter med Sovjetunionen genom att samtidigt undvika alltför nära kopplingar till västvärlden.

Under perioden av finlandisering, som sträckte sig från andra världskriget fram till Sovjetunionens upplösning, prioriterade Finland sin neutralitetspolitik för att undvika att dra på sig Sovjetunionens ilska. Detta gjorde att Finland inte kunde närma sig västliga organisationer, inklusive EU, på samma sätt som andra europeiska länder. Tidigare försök att skapa ett nordiskt ekonomiskt samarbete under namnet Nordek föll på det sovjetiska motståndet.

Finlands position mellan det kalla krigets block resulterade i att landet hade en försiktig inställning till att närma sig EU och andra västliga institutioner. Trots att Finland hade nära ekonomiska band till Europeiska gemenskapen genom EES-avtalet, var det politiska närmandet till EU mer försiktigt och eftertänksamt just för att undvika besvärliga spänningar i förhållande till Sovjetunionens efterföljare Ryska federationen.

Finlands neutralitetspolitik och tidigare finlandisering skapade också en viss osäkerhet i frågan om hur en majoritet av finländarna skulle rösta i folkomröstningen om EU-medlemskapet.

Tvivet var en stor del av den politiska debatten under folkomröstningen om medlemskapet, men trots tvivet och historien valde en majoritet av finländarna att gå med i EU. Det var en markerad förändring i förhållande till den tidigare politiska doktrinen.

Finlandisering påverkade alltså processen att gå med i EU genom att skapa en försiktig inställning till att närma sig västliga institutioner och genom att skapa en viss osäkerhet och politisk debatt kring medlem-

skapet. Samtidigt var EU-medlemskapet ett viktigt steg för Finland att stärka sin internationella ställning och ekonomi efter kalla krigets slut.

Recessionen i början av 1990-talet hade också en betydande inverkan på Finlands beslut att ansöka om medlemskap i Europeiska unionen (EU). Finlands ekonomi drabbades svårt av den ekonomiska krisen, vilket ledde till ökad arbetslöshet, nedgång i bnp och budgetunderskott. Den ekonomiska krisen fungerade som en stark drivkraft för att Finland skulle söka ekonomisk stabilitet och tillväxt genom integration i den europeiska gemenskapen. EU-medlemskapet sågs som en möjlighet att diversifiera den finska ekonomin, öka handeln och investeringarna samt minska sårbarheten inför framtida ekonomiska kriser genom att bli en del av en större ekonomisk union. Därmed motiverade recessionen i början av 1990-talet Finlands beslut att ansöka om EU-medlemskap och var också en av de viktigaste faktorerna bakom förändrade politiska attityder.

Finlands väg till EU efter kalla kriget var en lång process som innebar en anpassning av både lagstiftningen och inställningen till europeisk politik och ekonomi. Efter att ha upprätthållit neutralitet under kalla kriget, valde Finland att närma sig EU och dra nytta av medlemskapet för att stärka samhället och sin ekonomi.

FÖRDELARNA FINLAND HAFT AV EU-MEDLEMSKAPET

Finlands EU-medlemskap har varit av stor betydelse för landets framtid. Genom att ansluta sig till Europeiska unionen har Finland inte bara öppnat dörrar till en enorm inre marknad utan handelshinder, utan också dragit nytta av en rad ekonomiska stödprogram och fonder som främjat tillväxt och utveckling.

Den politiska dimensionen är lika betydelsefull. Som en aktiv medlem i EU har Finland inte bara haft möjlighet att påverka beslut och politik på europeisk nivå utan också att samarbeta med andra medlemsländer för att adressera gemensamma utmaningar, från säkerhet till klimatförändring.

Fri rörlighet inom EU har också varit mycket betydelsefullt för Finland och dess invånare. Genom att möjliggöra obegränsad rörlighet för människor, varor, tjänster och kapital har EU-medlemskapet inte bara öppnat upp nya möjligheter för finländare att studera, arbeta och resa i andra EU-länder, utan också skapat en dynamisk kultur av utbyte och samarbete över gränserna.

I ett nötskal har Finlands EU-medlemskap varit en kraftfull motor för ekonomisk tillväxt, politiskt inflytande och kulturellt utbyte.

Genom att dra nytta av de möjligheter som EU-medlemskapet erbjuder har Finland säkrat sin plats som en vital del av den europeiska gemenskapen och främjat sitt eget välmående och sin stabilitet på vägen.

Genom EU-medlemskapet har Finland fått tillgång till den inre marknaden, vilket har ökat handeln och främjat ekonomisk tillväxt. Finland har gynnats av att kunna exportera sina produkter och tjänster till andra medlemsländer utan hinder och tullavgifter. Dessutom har EU-medlemskapet lett till ökade investeringar från andra medlemsländer och en finansiell stabilitet genom euroområdet.

Finland har alltså haft betydande ekonomiska fördelar av sitt medlemskap i Europeiska unionen. En av de mest påtagliga fördelarna är ökningen av handeln med andra EU-länder. Mellan exporten till och importen från EU-länderna, som år 2020 uppgick till cirka 56 miljarder euro respektive 58 miljarder euro, har handeln med EU utgjort en betydande del av Finlands totala handelsvolym och bidragit till landets ekonomiska tillväxt.

Mellan 2014 och 2020 mottog Finland cirka 3,5 miljarder euro i strukturfonder och andra ekonomiska program, vilket har använts för att finansiera en rad projekt inom infrastruktur, utbildning, forskning och landsbygdsutveckling.

EU-medlemskapet har också lockat investeringar från andra EU-länder och utländska företag till Finland. Utländska direktinvesteringar (FDI) i Finland har uppgått till över 100 miljarder euro mellan år 2000 och år 2020, vilket har bidragit till att skapa arbetstillfällen och stimulera ekonomisk tillväxt.

Förutom ekonomiskt stöd och investeringar har Finland också dragit nytta av EU:s forsknings- och innovationsprogram för att finansiera banbrytande forskning och utveckling. Genom program som Horisont 2020 har Finland erhållit över 1,5 miljarder euro i finansiering för att stödja forskningsprojekt och innovationer inom olika sektorer.

Dessa ekonomiska fördelar har spelat en avgörande roll för Finlands ekonomiska tillväxt och utveckling sedan landets anslutning till EU, även om den ekonomiska tillväxten haltat som helhet i Finland under det senaste decenniet.

Finland har gynnats av EU:s strukturfonder och sammanhållningspolitik, som syftar till att minska regionala skillnader och främja utvecklingen i mindre utvecklade regioner. Genom dessa fonder har Finland fått ekonomiskt stöd för att investera i infrastruktur, utbildning, forskning och utveckling samt andra områden som främjar tillväxt och sysselsättning.

Finland har dragit nytta av EU:s miljö- och klimatpolitik genom att delta i gemensamma åtgärder för att bekämpa klimatförändringar, skydda miljön och främja hållbar utveckling. EU-medlemskapet har möjliggjort samarbete med andra medlemsländer för att anta gemensamma standarder och lagstiftning för att skydda naturresurser och minska koldioxidutsläpp.

Som medlem av EU har Finland åtnjutit den fria rörligheten för personer och arbetskraft inom unionen. Detta har möjliggjort för finska medborgare att studera, arbeta och bo i andra EU-länder utan hinder. Dessutom har Finland dragit nytta av att locka till sig arbetskraft från andra medlemsländer för att fylla brister på arbetsmarknaden och bidra till ekonomisk tillväxt.

Inom ramen för EU har Finland deltagit i säkerhets- och försvarssamarbete, vilket har bidragit till att stärka landets säkerhet och försvarskapacitet. Säkerhetsaspekten dominerade i det första skedet efter Sovjetunionens kollaps, men vikten av detta har nog minskat lite efter Finlands inträde i Nato år 2023. Genom att samarbeta med andra medlemsländer har Finland fått tillgång till resurser och expertis för att hantera gemensamma säkerhetshot och utmaningar, såsom terrorism, organiserad brottslighet och hybridhot.

Finland har alltså haft en bred och betydande nytta av sitt EU-medlemskap, som sträcker sig över olika områden såsom ekonomi, miljö, rörlighet och säkerhet. EU-medlemskapet har bidragit till Finlands utveckling, välfärd och internationella ställning under de senaste årtiondena på ett sätt som möjliggjorde fortsättningen på det så kallade Finlandsundret som skedde efter våra krig, när vi utvecklades från ett agrarsamhälle till ett av de mest utvecklade och lyckligaste länderna i världen.

FRÅN BÖJDA GURKOR TILL EN STANDARDISERAD TELEFONLADDARE

EU kritiseras ofta för att vara stort i alla ärenden också om det optimala (och fördragsenliga) vore att unionen är stor i stora ärenden och liten i små ärenden, helt enligt subsidiaritetsprincipen. Besluten som fattas i Bryssel påverkar alltså såväl stat, kommun som medborgare. Rent konkret påverkar många beslut direkt på individnivå och leder dessutom till för mycket detaljstyrning. Under våra inledande år av medlemskap kritiserades EU raljerande för sina förordningar om de böjda gurkorna. Gurkorna skulle anpassas till den runda glasburkens kurvatur och på den punkten kan man nog vara överens om att detaljglädjen i lagstiftningen gick för långt.

För den enskilda finländaren har EU-medlemskapet inneburit många fördelar. För det första har det ökat konsumentskyddet genom införandet av gemensamma regler och standarder för produktsäkerhet och konsumenträttigheter. Det ger finländska konsumenter ökad trygghet vid köp av varor och tjänster både nationellt och över gränserna.

För det andra har EU-medlemskapet skapat fler arbetstillfällen och förbättrat arbetsrättigheterna för finländska medborgare. Den inre marknaden ger tillgång till fler arbetsmöjligheter inom EU, samtidigt som minimistandarder för arbetsvillkor och arbetstagares rättigheter skyddar och främjar en rättvis arbetsmarknad.

Den gränslösa sjukvården inom EU är också en konkret fördel för finländska medborgare.

Tack vare EU-medlemskapet kan medborgaren få medicinsk vård i andra medlemsländer och få ersättning för sina vårdkostnader enligt samma regler som i hemlandet.

Rörlighet och boende är ytterligare en fördel med EU-medlemskapet. Finländska medborgare har rätt att arbeta, studera och bo i andra EU-länder utan diskriminering. Detta skapar större valmöjligheter och flexibilitet för individer som vill utforska nya arbetsmöjligheter, studiemöjligheter eller boendialternativ inom EU.

Erasmus-programmet erbjuder finländska studenter och unga yrkesverksamma möjligheten att studera, praktisera eller undervisa utomlands inom EU och få ekonomiskt stöd för detta. Det främjar kulturellt utbyte, språkkunskaper och personlig utveckling.

Schengenavtalet möjliggör ett förenklat resande inom de deltagande länderna. Det gör det enklare och smidigare för finländska medborgare att resa, arbeta och bo i andra Schengenländer utan att besväras av visumbehov och andra gränshinder.

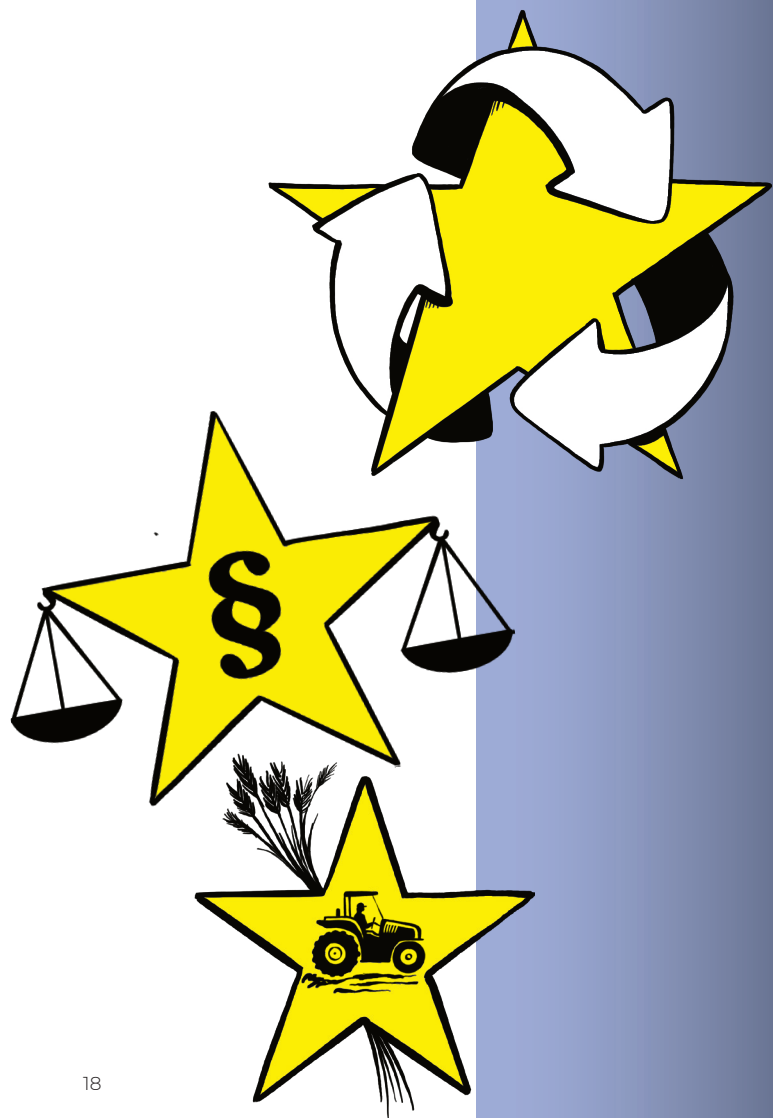
De standardiserade telefonladdarna kan förefalla vara en liten eller obetydlig förändring, men förenklar vardagen för alla europeiska medborgare genom att samma laddare duger i olika mobila enheter. Det sparar både pengar och resurser samtidigt som det minskar avfallet från föråldrade laddare.

Genom Finlands deltagande i Ekonomiska och monetära unionen (EMU) och användningen av euron som valuta, har finländska medborgare gynnats av stabiliteten och fördelarna med en gemensam valuta.

Euron underlättar handel och resande inom euroområdet, minskar växlingskostnader och skyddar mot valutarisker, vilket skapar en stabilare ekonomisk miljö för medborgarna.

Under en lång rad av år försökte Finland upprätthålla sin konkurrenskraft genom att devalvera. I praktiken sänkte devalveringarna det inhemska arbetets värde på den internationella marknaden och gjorde därmed den ekonomiska tillväxten mera krävande.

SVENSKA FOLKPARTIET I EUROPAPARLAMENTET OCH NILS TORVALDS TOLVÅRIGA VÄRV I PARLAMENTETS KORRIDORER OCH MÖTESRUM

Svenska folkpartiet (SFP) har haft en Europaparlamentariker sedan 1995, vilket har gett partiet en röst och närvaro i Europaparlamentet för att främja svenska och finlandssvenska intressen samt delta i beslutsprocessen på EU-nivå. Att ha en representant i Europaparlamentet har gett SFP möjlighet att påverka lagstiftning och politik som påverkar Finland, och mycket av besluten och lagstiftningen som sedan implementeras i Finlands riksdag.

Dessa Europaparlamentariker har representerat SFP från 1995 och framåt:

Elisabeth Rehn (1995–1996)

Astrid Thors (1996–2004)

Henrik Lax (2004–2009)

Carl Haglund (2009–2012)

Nils Torvalds (2012–2024)

Under perioden från 1995 till 2024 fattade Europeiska unionen (och Europaparlamentet) en rad anmärkningsvärda beslut som påverkade medlemslänarnas politik, ekonomi och samhälle. Några av de mest betydelsefulla besluten under denna tid inkluderar införandet av

euron år 1999, utvidgningen av EU år 2004 och 2007, antagandet av Lissabonfördraget år 2009, hanteringen av migrationskrisen år 2015–2016, Brexit år 2020 samt initiativet om den gröna given år 2019.

Svenska folkpartiet (SFP) har spelat en viktig roll under denna period genom sitt arbete i Europaparlamentet och dess engagemang för att främja finlandssvenska intressen samt för att delta i beslutsprocessen på EU-nivå.

Genom att ha en representant i Europaparlamentet har SFP fått möjlighet att påverka lagstiftning och politik som påverkar Finland. Mandatet har alltså utnyttjats till fullo.

SFP:s parlamentariker har arbetat för att föra fram partiets politik och prioriteringar i Europaparlamentet och har spelat en viktig roll i att försvara den inre marknaden, föra en ambitiös miljö- och klimatpolitik utan att göra överträdelser på äganderätten eller mänskliga fri- och rättigheter. Genom att delta i olika delegationer och intergrupper har SFP lyft fram dessa frågor på EU-nivå och bidragit till att säkerställa att också minoritetsrättigheter beaktas i EU:s beslutsprocesser.

Torvalds betydande roll i Europaparlamentet har präglats av hans engagemang i olika politikområden och uppdrag. Hans arbete har format EU:s lagstiftning och politik för hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och respekt för mänskliga rättigheter.

Partiets långvarigaste parlamentariker är Nils Torvalds, som under sina tolv år i Europaparlamentet (2012–2024) har gjort betydande insatser inom olika politikområden:

MILJÖ- OCH KLIMATPOLITIK:

Torvalds har aktivt främjat ambitiösa klimatmål och gröna initiativ genom sitt engagemang i miljöutskottet och som koordinator för Renew Europe-gruppen. Han har påverkat lagstiftning som Grön Giv och Fit for 55-paketet för att bekämpa klimatförändringarna och främja hållbar utveckling.

ENERGI- OCH INDUSTRIPOLITIK:

Genom att säkra trygg energiförsörjning och främja innovation inom energi- och industrisektorn har Torvalds arbetat för användningen av förnybara energikällor och stöd till den cirkulära ekonomin för att främja hållbar tillväxt och sysselsättning.

JORD- OCH SKOGSBRUKSPOLITIK:

SFP har försvarat skogs- och jordbrukets intressen i EU, särskilt med fokus på hållbart skogsbruk och bevarande av jordbrukets mångfald. Genom att påverka lagstiftning och stödprogram har långsiktig framgång säkrats för sektorerna.

FISKERIPOLITIK:

Torvalds och SFP har försvarat fiskerinäringen i Östersjön och kämpat för hållbar fiskepraxis och bevarande av fiskbestånden. Han har stött småskaligt fiske och fiskegemenskaperna längs Finlands kust.

BUDGET- OCH EKONOMISK POLITIK:

Genom att delta i budgetutskottet har Torvalds arbetat för finansiering av prioriterade områden som klimatåtgärder, forskning och utbildning. Han har försvarat EU:s värderingar och rättsstatsprincipen i budgetprocessen.

SPRÅKLIGA OCH MINORITETSRÄTTIGHETER:

SFP har främjat samernas och Ålands rättigheter i EU samt stärkt minoritetsspråkens ställning. Genom att delta i olika delegationer och intergrupper har dessa frågor lyfts fram på EU-nivå.

30 ÅR AV FINLAND OCH EU - UPPKOMSTEN AV EN EUROPEISK IDENTITET

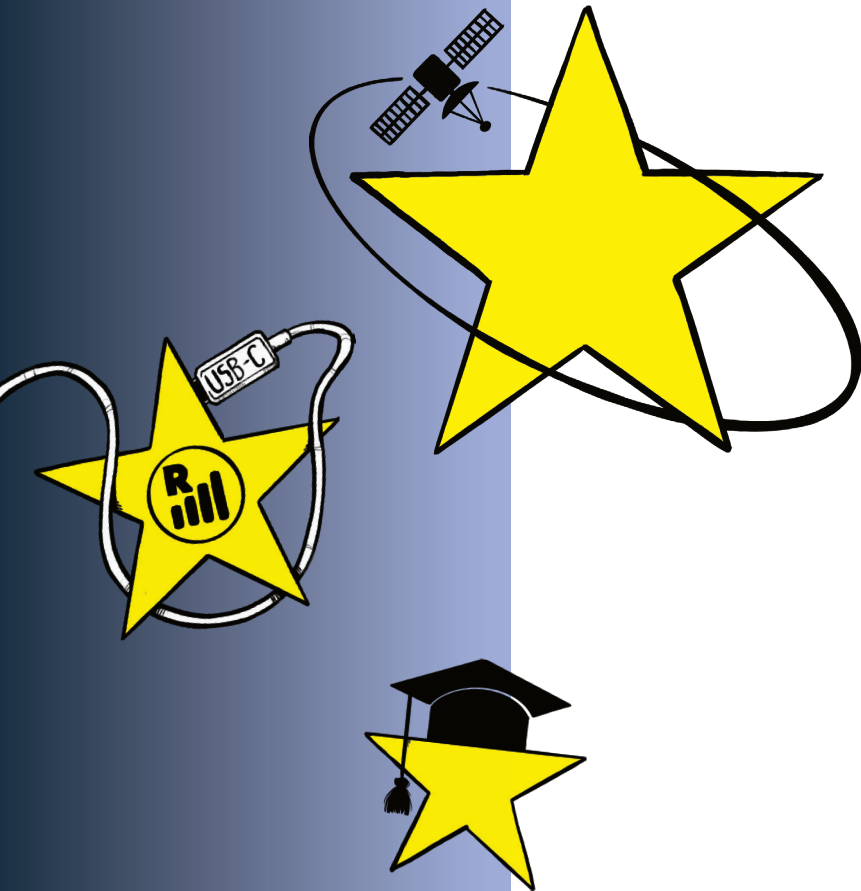
Avslutningsvis kan man konstatera att vägen från ett kallt agrarsamhälle i Norden till värmen i den europeiska gemenskapen alltså inte varit lätt men mycket viktig. Finlands nästan 30-åriga medlemskap i Europeiska unionen (EU) har utgjort en betydande och väsentlig del av landets utveckling och framgång. Från de första stapplande stegen mot integration i den europeiska gemenskapen till dagens aktiva deltagande i EU:s politiska och ekonomiska strukturer har Finland förvandlats från en nation präglad av kriget och det geopolitiska läget till en modern och framgångsrik medlemsstat.

Att finländare känner sig europeiska till identiteten är något som utkristalliserats under medlemskapsåren, många av oss känner sig i dag som européer till en mycket högre grad än innan, detta påvisar också till exempel Eurobarometer-undersökningarna.

En europeisk identitet innebär en gemensam känsla av tillhörighet och värderingar som förenar människor över gränserna inom Europa. Den omfattar historiska erfarenheter, gemensamma värderingar som demokrati och mänskliga rättigheter, samt kulturella uttryck.

Den europeiska identiteten bland oss finländare är en mångfasetterad och dynamisk företeelse som präglas av en blandning av historiska, politiska, kulturella och sociala faktorer.

Genom medlemskapet i Europeiska unionen och långa historiska band till andra europeiska länder har finländare utvecklat en känsla av delaktighet och samhörighet med resten av Europa. Kulturellt utbyte och språklig mångfald bidrar till att berika denna identitet genom ökad för-

ståelse och uppskattning för andra europeiska kulturer och traditioner. Samtidigt förblir den finländska identiteten unik och särskild, och den europeiska identiteten kompletterar och berikar den på olika sätt. Genom en öppenhet för mångfald och ett engagemang för gemensamma värderingar kan finländarna fortsätta att forma och utveckla sin europeiska identitet i en globaliserad värld.

Svenska folkpartiets arbete inom EU-politiken och Europaparlamentet har varit av stor betydelse för Finland. Genom att ha en representant i Europaparlamentet har SFP kunnat främja finländska och finlands-svenska intressen samt deltagit aktivt i beslutsprocesserna på EU-nivå. Den långvarigaste parlamentarikern från partiet, Nils Torvalds, har gjort betydande insatser inom olika politikområden såsom miljö, energi, jordbruk, fiske, budget och minoritetsrättigheter. Arbetet har format EU:s lagstiftning och politik för hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och respekt för mänskliga rättigheter.

Genom EU-medlemskapet har Finland fått tillgång till den inre marknaden, vilket har ökat handeln och främjat ekonomisk tillväxt. Dessutom har Finland gynnats av EU:s strukturfonder och sammanhållningspolitik för att minska regionala skillnader och främja utvecklingen i mindre utvecklade regioner. EU-medlemskapet har också möjliggjort samarbete för att bekämpa klimatförändringar, främja hållbar utveckling och skydda miljön.

Genom rörligheten för personer och arbetskraft inom unionen har finländska medborgare fått ökade möjligheter till arbete, studier och boende i andra EU-länder.

Program som Erasmus och Schengenavtalet har främjat kulturellt utbyte och gränslöst resande inom EU.

Införandet av den standardiserade telefonladdaren och deltagandet i Ekonomiska och monetära unionen (EMU) med användningen av euron som valuta också förenklats och stabiliserat vardagen för finländska medborgare.

Finlands medlemskap i EU har varit en framgångssaga som har bidragit till landets utveckling, välfärd och internationella ställning. Genom aktivt deltagande och genomförande av EU:s politik och lagstiftning har Finland format sin framtid och förblir en viktig aktör på den europeiska arenan.

Finlands medlemskap i EU har hittills alltså varit en betydelsefull och givande resa. Det har inneburit utmaningar och svårigheter, men också möjligheter till ekonomisk tillväxt, politiskt inflytande och kulturellt utbyte. Genom att vara en del av den europeiska gemenskapen har Finland inte bara stärkt sin internationella ställning utan också främjat välbefinnande och välfärd för sina medborgare.

År 2025 har Finland varit medlem av Europeiska unionen (EU) i 30 år. Vägen till ett medlemskap har varit lång, och i denna pamflett görs ett försök att på ett lättöverskådligt sätt ta upp tre aspekter kring det finländska EU-medlemskapet.

Den första delen handlar om vägen till medlemskapet och den europeiska gemenskapen. Vägen var i själva verket rätt lång och det fanns många hinder som gjorde att vi först 1995 var färdiga att ansöka om medlemskapet.

Den andra delen beskriver i sin tur nyttan av medlemskapet – inte som en makroekonomisk övning utan på vardagens individnivå. På vilket sätt har EU-medlemskapet påverkat den enskilda medborgarens liv?

Den tredje delen handlar om Svenska folkpartiets (SFP) roll i EU-politiken och Europaparlamentet. Mycket har hunnit hända och SFP har i många frågor haft en avgörande roll.

